

Bryssel den 12.9.2018
COM(2018) 635 final

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH
RÅDET**

**Bättre lagliga migrationsvägar till Europa: en nödvändig del av en balanserad och
övergripande migrationsstrategi**

*Europeiska kommissionens bidrag till EU-ledarnas möte i
Salzburg den 19-20 september 2018*

”Jag vill främja en ny EU-politik för laglig migration. En sådan politik skulle kunna hjälpa oss att hantera bristen på särskild kompetens och att locka hit begåvningar, så att vi får bättre möjligheter att hantera de demografiska utmaningar som EU står inför. Jag vill att Europa blir minst lika attraktivt för migranter som Australien, Kanada och Förenta staterna. Min avsikt är att som ett första steg se över lagstiftningen om EU-blåkort och se till att den genomförs effektivare.

Jag tror också att vi behöver ta itu med den irreguljära migrationen på ett mer resolut sätt, särskilt genom bättre samarbete med länder utanför EU; detta gäller även återtagande.”

Politiska riktlinjer för nästa Europeiska kommission, Jean-Claude Juncker, kandidat till befattningen som Europeiska kommissionens ordförande, 22 oktober 2014

1. INLEDNING

Global migration och rörlighet är fenomen som är en naturlig del av 2000-talet och detta kommer att fortsätta. EU arbetar fortsatt för att få till stånd alla nödvändiga åtgärder för att uppnå en rättvis och balanserad europeisk migrationspolitik som bygger på gemensamma värderingar och som kan hantera både irreguljära och reguljära migrationsflöden på ett effektivt sätt. I sina slutsatser från juni 2018 bekräftade Europeiska rådet återigen att EU:s migrationspolitik bara kan fungera om den bygger på en övergripande strategi där interna och externa åtgärder samverkar för att säkerställa en effektiv kontroll vid EU:s yttre gränser, en kraftfull återvändandepolitik och en korrekt hanterad politik för laglig migration och asyl.

Genom gemensamma insatser för att komma till rätta med de irreguljära migrationsströmmarna har man uppnått solida resultat. Samma politiska beslutsamhet behövs också när det gäller att utveckla lagliga vägar till Europa vilket kräver intensifierat arbete. Kontrollerad laglig migration är och bör förbli en central del av en balanserad och övergripande migrationsstrategi, oavsett om det är humanitära skäl eller arbetskraftsbehov som ligger bakom. Detta slås också fast i den europeiska migrationsagendan¹. För detta krävs en effektivare politik för laglig migration som kan tillgodose den europeiska ekonomins behov. Det kräver också att vi stärker vårt samarbete med tredjeländer, inte minst när det gäller det aktuella behovet av att erbjuda säkra och kontrollerade migrationsvägar genom vidarebosättning. Lika viktigt är det att den lagliga migrationen åtföljs av åtgärder hela vägen, vilket kräver en effektiv integrationspolitik för de tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i EU.

I en allt starkare EU-ekonomi måste full aktivering, fortbildning och kompetenshöjning av EU:s arbetskraft ses som en politisk nödvändighet. Men för att behålla sin konkurrenskraft i den globala ekonomin måste EU också locka till sig kvalificerade och begåvade människor från hela världen, samtidigt som man tar hänsyn till medlemsstaternas nationella befogenheter att själva besluta om hur många arbetskraftsinvandrare från tredjeländer de ska ta emot på sina territorier.

Vi måste därför intensifiera vårt arbete med lagliga migrationsvägar. Vi måste gå framåt med vissa viktiga initiativ, till exempel reformen av EU:s blåkort som kommissionen har föreslagit och som skulle förbättra EU:s förmåga att locka till sig och behålla högkvalificerad arbetskraft från andra länder så att denna riktade migration blir både en möjlighet och nytta för ekonomin

---

¹ Kommissionens meddelande om en europeisk migrationsagenda från 13 maj 2015, COM (2015) 240 final.

och samhället. Lagliga vägar måste vara en integrerad del av våra partnerskap med andra länder. Vi kan inte bortse ifrån denna nödvändiga del av den övergripande strategin.

2. LAGLIGA MIGRATIONSVÄGAR: CENTRALA FAKTORER FÖR EN BÄTTRE MIGRATIONSHANTERING

Sedan 2003 har EU tagit fram flera olika instrument för att få till stånd en gemensam ram för att hantera den lagliga migrationen. Medlemsstaterna beslutar dock fortfarande själva om hur många arbetskraftsinvandrare som de ska ta emot från tredjeländer. Genom denna ram erbjuds tredjelandsmedborgare möjligheter att migrera till Europa på laglig väg, för att arbeta, blanda annat inom högkvalificerade yrken, studera eller forska, eller för familjeåterförening. EU:s lagstiftning om laglig migration har utvärderats under de senaste två åren för att kontrollera dess ändamålsenlighet. Kommissionen kommer att längre fram offentliggöra resultaten av utvärderingen. Med detta i åtanke behandlas inte alla lagliga migrationsvägar i detta meddelande som inriktas på humanitär vidarebosättning och möjligheter till arbetskraftsmigration.

2.1 Arbetskraftsmigration och blåkortet

En väl förvaltd arbetskraftsmigration skulle inte bara ge minskade incitament till användning av irreguljära vägar, utan samtidigt göra det möjligt för EU att locka till sig den rätta kombinationen av begåvning och kompetens och matcha personer som ges inresetillstånd med arbetsmarknadens behov, vilket skulle gynna EU:s utveckling.

Politik och strategier för arbetskraftsmigration och integration i Europa bör utformas i samklang med den nuvarande arbetsmarknadssituationen, och med politik och institutioner på det sociala området. Eftersom arbetslivet ständigt förändras är det viktigt att utforma en politik som svarar mot arbetsmarknadens behov och som möjliggör en gemensam strategi för alla myndigheter i hela EU.

Med kommissionens förslag om att inrätta en europeisk arbetsmyndighet² kan EU gå ett steg längre för att förbättra samarbetet och samordningen mellan de nationella arbetsmarknadsmyndigheterna och därmed underlätta förvaltningen av en mer integrerad europeisk arbetsmarknad. I första hand kommer myndighetens arbete att omfatta ett antal befintliga verktyg och strukturer för rörlighet över gränserna, t.ex. Eures (den europeiska portalen för rörlighet i arbetslivet), samordning av de sociala trygghetssystemen i Europa och det europeiska sjukförsäkringskortet. Verksamheten kommer att omfatta tredjelandsmedborgare som befinner sig lagligt i unionen, t.ex. innehavare av EU-blåkort, personer som förflyttas inom företag eller personer som är varaktigt bosatta och deras familjer. Myndigheten kommer också att utföra arbetsmarknadsanalyser med hjälp av tillgänglig sakkunskap om sysselsättningstrender och kompetensprognoser, och därmed bidra till Europatäckande information om i vilka sektorer och yrken det råder brist på arbetskraft.

Argumenten för bättre lagliga migrationsvägar till Europa är idag ännu mer giltiga och angelägna i ljuset av utvecklingen under den senaste tiden och i framtiden.

Tack vare insatser på alla nivåer har Europa under de senaste åren haft en stabil tillväxt med många nya jobb. Arbetslösheten i EU är den lägsta på tio år och antalet anställda har nått en rekordhög nivå. Även om situationen ännu inte är densamma i hela Europa, ökar antalet lediga arbetstillfällen i flera medlemsstater och det finns tecken på strukturell brist på kompetens inom vissa ekonomiska sektorer, t.ex. informations- och kommunikationsteknik, hälso- och sjukvård

---

² COM (2018) 131 final.

och vissa särskilda yrken³. Allt fler arbetsgivare rapporterar om svårigheter att fylla sina vakanser: andelen uppgår i genomsnitt till över 40 %, och ligger till och med över 50 % i Tyskland, Polen, Slovakien och Ungern⁴. Bland de vanligaste bristyrkena finns bland annat kvalificerade yrken, ingenjörer, tekniker och IT-specialister, men även yrken som inte kräver höga formella kvalifikationer, t.ex. försäljare och chaufförer⁵.

Dessa tendenser kommer att få allt större genomslag i framtiden eftersom EU idag står inför en situation där andelen av befolkningen i arbetsför ålder (15–64 år) gradvis krymper. Och detta förväntas öka: till följd av den åldrande befolkningen förväntas den arbetsföra befolkningen, även med hänsyn tagen till den senaste utvecklingen på migrationsområdet, minska med cirka 22 miljoner (en minskning med 7 %) under de kommande två decennierna. Detta kommer sannolikt delvis att kompenseras av ett högre deltagande av kvinnor och äldre på arbetsmarknaden men prognoserna⁶ för den totala arbetskraften pekar i samma riktning: inom en snar framtid (perioden 2015–2035) beräknas arbetskraften i EU minska med 18,3 miljoner (en minskning med 7,4 %)⁷.

Samtidigt kommer efterfrågan på särskild kompetens sannolikt att öka och förändras i takt med samhälls- och teknikutvecklingen. Efterfrågan på högt kvalificerad arbetskraft kommer till exempel att öka snabbare än tillgången på arbetskraft, eftersom 43 % av de arbetstillfällena som enligt prognoserna kommer att skapas under perioden fram till 2030 kommer att kräva en hög utbildningsnivå. Fram till 2030 väntas det finnas många arbetstillfällena inom yrken som företags- och förvaltningssektorn, men även inom yrken som traditionellt betraktas som medelkvalificerade, t.ex. försäljare, lokalvårdare och biträden⁸. Även om EU har satt upp som en prioritering att göra det bästa av existerande talanger och humankapital, särskilt genom utbildning och kompetensutveckling för den inhemska arbetskraften, kan också en väl hanterad arbetskraftsmigration bidra till att tillgodose vissa aktuella och framtida behov på EU:s arbetsmarknad.

Samma situation råder också i andra delar av världen än Europa. Men för tillfället är EU inte väl positionerat och utrustat för att locka till sig de arbetskraftsinvandrare som behövs. Hittills har EU haft mindre framgång med att attrahera arbetskraft än andra OECD-länder – som är EU:s närmaste konkurrenter med tanke på ekonomisk profil – och presterar under sin förmåga särskilt när det gäller att dra till sig högkvalificerade migranter. Av alla migranter med en hög utbildningsnivå som bodde i ett OECD-land 2015–2016 valde bara 25 % att flytta till ett EU-land. 75 % valde en destination utanför EU (främst USA, Kanada och Australien). Se diagram nedan.

---

³ Under första kvartalet 2018 fanns det minst 3,8 miljoner lediga jobb i EU som helhet. Vakansgraden (andelen lediga jobb i förhållande till totala tjänster) har ökat stadigt sedan 2012 och uppgick under första kvartalet 2018 till 2,2 % (och låg nära eller över 3 % i medlemsstater som Tjeckien, Belgien, Tyskland, Sverige, Nederländerna och Österrike). Källa: Eurostat, statistik över lediga platser.

⁴ Enkät om kvalifikationsbrist (Manpower Talent Shortage Survey), 2018, tredje kvartalet.

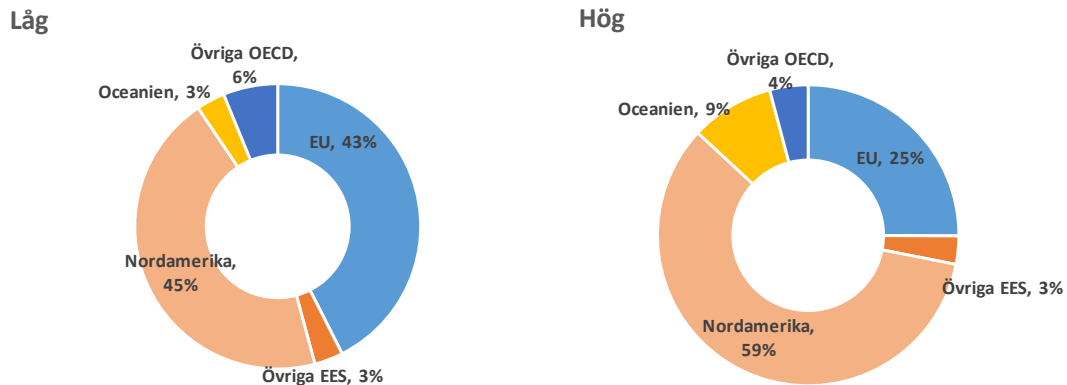
⁵ Samma källa.

⁶ Enligt Cepam-projektets scenario Medium (SSP 2) vad gäller demografiska beteenden och migration, Europeiska kommissionen (2018), Gemensamma forskningscentrumet, *Demographic and Human Capital Scenarios for the 21st Century: 2018 assessment for 201 countries*, Wolfgang Lutz, Anne Goujon, Samir KC, Marcin Stonawski, Nikolaos Stilianakis.

⁷ Även om ett ökat deltagande av kvinnor och äldre kan fördröja utvecklingen kommer den totala arbetskraften oundvikligen att minska på lång sikt i EU och alla dess medlemsstater. ESDE 2017, kapitel 3, *Intergenerational fairness and solidarity today and challenges ahead*, <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=en&pubId=8030&furtherPubs=yes>

⁸ Prognoser fram till 2030, Cedefop 2018. Prognoserna ger också uppskattningar per bred ekonomisk sektor. Sysselsättningen kommer att fortsätta att minska inom primärsektorn, och stagnera inom tillverkningssektorn, men den kommer att öka snabbt inom sektorn för företagstjänster och andra tjänster, och måttligt inom distributions- och transportsektorn och i viss utsträckning i sektorn för icke marknadstjänster.

**Fördelning av utlandsfödda invånare med låg respektive hög utbildningsnivå
per destinationsland i OECD, 2015-2016, i %**

Källa: Databas över invandrare i OECD-länderna (DIOC), 2015–2016. Anm.: EU avser EU-28 utan Kroatien på grund av att uppgifter saknas. För Island, Japan, Nya Zeeland och Turkiet är uppgifterna tagna från DIOC 2010–2011. För EU ingår bara invandrare från länder utanför EU.

Under de senaste åren har endast cirka 50 000 arbetstagare per år tagits emot inom system för högkvalificerad arbetskraft (blåkort eller nationella system)⁹, vilket utgör 5 % av alla arbetsrelaterade uppehållstillstånd. Relativt sett är detta mycket mindre än i andra OECD-länder som USA, Kanada, Australien och Nya Zeeland. Andelen tredjelandsmedborgare som beviljas inresa och vistelse i EU inom ramen för system för högkvalificerade arbetstagare utgör för närvarande omkring 0,01 % av EU:s totala befolkning. I Kanada utgör de 150 000 arbetskraftsmigranter som anländer varje år omkring 0,4 % av den totala befolkningen och i Australien utgör de 120 000 arbetskraftsmigranter som kommer varje år omkring 0,5 % av befolkningen¹⁰ (i dessa två länder tas de flesta ekonomiska långtidsmigranter emot baserat på system med intresseanmälningar)¹¹. Detta visar att Europas politik för laglig migration inte har varit särskilt strategisk och proaktiv, och inte heller särskilt väl anpassad till arbetsmarknadens behov.

Även om det är medlemsstaterna själva som har behörighet att besluta om hur många arbetskraftsinvandrare man tar emot från tredjeländer så har EU en inre marknad och bör därför också agera som en enda aktör gentemot omvärlden. På så sätt skapas stordriftsfördelar som gör att man kan konkurrera bättre med andra länder när det gäller att locka till sig kvalificerad arbetskraft, särskilt högkvalificerad sådan. För Europas bästa bör man arbeta mer på europeisk nivå för bättre jobbmatchning, erkännande av utländska examina och underlättad rörlighet för migranter på den inre marknaden.

I EU har särskilda regler införts för att locka högkvalificerade migranter. Men det står klart att EU:s blåkortssystem från 2009 inte fungerar som det EU-omfattande system det var tänkt för att

⁹ Siffran omfattar omkring 10 000 tredjelandsmedborgare som har tagits emot genom nationella system i de tre EU-länder som inte omfattas av blåkortsdirektivet (Danmark, Irland och Förenade kungariket).

¹⁰ Källa: Kommande rapport från EPSC 2018, *Towards a new paradigm of legal labour migration*. Kanada: i de flesta fall utländska arbetstagare som har beviljats inträde via poängsystem för högkvalificerade migranter. Australien: oftast enligt poängsystem eller med arbetsgivarponsoring. I siffrorna ingår även medföljande familjemedlemmar.

¹¹ Dessa system för arbetskraftsmigration bygger på förhandsurval genom upprättande av en pool av förprövade sökande, vilket möjliggör bättre jobbmatchning. OECD har gjort en undersökning av dessa system, där man även har bedömt i vilken utsträckning samma system, eller delar av dem, skulle kunna fungera i EU-sammanhang.

locka till sig begåvad och högkvalificerad arbetskraft från tredjeländer¹². De villkor för inresa och vistelse som bestämdes 2009 är alltför restriktiva, direktivet föreskriver inte någon större samstämmighet och harmonisering, och framför allt är rörligheten inom EU för innehavare av EU-blåkort mycket begränsad. Det finns i princip inte något gemensamt EU-system eftersom det parallellt med blåkortet finns en mångfald nationella system för högkvalificerad arbetskraft. Tillsammans bildar detta ett fragmenterat ramverk med många olika tillämpliga regler och förfaranden.

Det är därför som EU-kommissionen redan för mer än två år sedan lade fram ett förslag – reformen av EU:s blåkortsdirektiv¹³ – för att förbättra bestämmelserna för att attrahera högkvalificerad arbetskraft. Det övergripande syftet är att göra EU-blåkortet mer attraktivt genom att det införs ett enda EU-omfattande system med mer flexibla villkor för inresa och vistelse och genom att förbättra och förenkla förfarandena. I synnerhet ger förslaget bättre möjligheter till rörlighet inom EU genom att förenkla förfarandena både för kortare vistelser (korta resor på upp till 90 dagar mellan medlemsstater) och för rörlighet som avser längre vistelse. Det sänker också lönetröskeln genom att införa ett flexibelt intervall inom vilket medlemsstaterna kan anpassa tröskeln till sina arbetsmarknadsförhållandena. Vidare föreskriver det bättre villkor för nyutexaminerade från tredjeländer och arbetstagare inom bristyrken. Stärkta rättigheter ges både till innehavare av EU-blåkort (snabbare möjlighet till ställning som varaktigt bosatt, omedelbart och mer flexibelt tillträde till arbetsmarknaden) och deras familjemedlemmar (så att de kan ansluta sig till innehavaren av EU-blåkortet direkt). Detta bör göra EU till en mer attraktiv destination för de högkvalificerade arbetstagare som vår ekonomi behöver. Enligt det nya systemet skulle dessutom högkvalificerade personer med internationellt skydd kunna ansöka om blåkort.

De interinstitutionella förhandlingarna om det reformerade blåkortsförslaget ligger dock för närvarande nere. Europaparlamentet ställer sig bakom målen och förfarings sättet i kommissionens förslag, men i rådet är medlemsstaternas uppfattningar delade och det har hittills inte varit möjligt att nå en samsyn som skulle kunna ge meningsfullt mervärde åt de nuvarande otillfredsställande ramarna.

Kommissionen uppmanar rådet att så snart som möjligt enas om en ståndpunkt som innebär ett verkligt mervärde jämfört med det nuvarande blåkortet, i linje med målen i kommissionens förslag. Då skulle förhandlingarna kunna återupptas så att man kan nå en ambitiös överenskommelse med Europaparlamentet för att **anta kommissionens förslag om en reform av direktivet om EU-blåkort före valen till Europaparlamentet.**

2.2 Vidarebosättning

Vidarebosättning av tredjelandsmedborgare och statslösa är en viktig humanitär möjlighet som kan erbjudas fördrivna personer i behov av internationellt skydd så att de på ett lagligt och säkert sätt kan resa in i Europeiska unionen. Det är en integrerad del av det större målet att erbjuda skydd till alla som behöver det genom säkra och lagliga kanaler i stället för via irreguljära och farliga vägar. Med säkra och lagliga kanaler undermineras också smuglingsnätverkens affärsmodell och den irreguljära migrationen kan minskas. Dessutom är

¹² Enligt uppskattningar för 2017 utfärdade de 25 EU-medlemsstater som tillämpar blåkortsdirektivet cirka 11 500 EU-blåkort (första tillstånd, dvs. utan att räkna med personer som redan är bosatta i EU och som ändrar status), jämfört med omkring 28 500 tillstånd utfärdade enligt nationella system för högkvalificerade arbetstagare. På det hela taget är antalet utfärdade tillstånd till högkvalificerade arbetstagare i EU:s medlemsstater begränsat.

¹³ COM(2016) 378 final.

vidarebosättning ett verktyg för internationell solidaritet och delat ansvar med tredjeländer dit många personer i behov av internationellt skydd har fördrivits.

De vidarebosättningsinitiativ som EU har tagit tillsammans med medlemsstaterna under de senaste åren har gett goda resultat och bidragit till att stärka unionens partnerskap och solidaritet med tredjeländer. Sedan 2015 har EU:s vidarebosättningsprogram hjälpt 38 000 av de mest utsatta att hitta tillfälliga bostäder i EU. Dessutom gjorde medlemsstaterna det största åtagandet någonsin när det gäller vidarebosättning i EU genom det nya vidarebosättningssystem som infördes på EU-nivå i september 2017. Åtagandet gäller mer än 50 000 personer och finansieras med 500 miljoner euro från EU:s budget. De första åtta månaderna av programmets genomförande har gett goda resultat, med över 13 200 personer som redan har vidarebosatts från prioriterade regioner. Det är viktigt att medlemsstaternas politiska åtaganden fortsätter, ges ytterligare förstärkning och omsätts snabbt i praktiken.

Samtidigt bör en strukturerad EU-ram för vidarebosättning införas. Som en del av den övergripande reformen av det gemensamma europeiska asylsystemet lade kommissionen därför i juli 2016 fram ett förslag till förordning om en unionsram för vidarebosättning. Förslaget innebär att man för första gången skapar en permanent ram för att mer systematiskt sammanföra de europeiska vidarebosättningsinsatserna och göra det lättare att uppfylla åtaganden om vidarebosättning, på grundval av gemensamma normer. Det är av största vikt att Europaparlamentet och rådet snabbt slutför förhandlingarna så att detta instrument kan antas inom kort.

Vidarebosättningsinsatserna kan förbättras ytterligare genom att andra lagliga migrationsvägar utvecklas. Här kan särskilt system med privat sponsring komplettera de befintliga säkra kanalerna för inresa till EU för personer som är i behov av internationellt skydd, och leda till bättre social integration. Resultaten av en genomförbarhetsstudie av sådana program¹⁴ bekräftar att de kan bidra till att uppfylla målet att främja säkra och lagliga inresevägar, samtidigt som man aktivt engagerar det civila samhället och lokalsamhällena och därigenom ökar allmänhetens deltagande i internationellt skydd och integration. Privat sponsring kan också underlätta integration genom ytterligare resurser som kommer från individer och det lokala samhället.

Kommissionen kommer att överväga hur medlemsstaterna bäst kan stödjas för att upprätta och/eller utvidga system för privat sponsring. Det skulle till exempel kunna röra sig stöd om till mjuka åtgärder såsom utbildningsprogram, kapacitetsuppbyggnad, verktygslådor och operativ vägledning, och ömsesidigt lärande ("peer learning") och/eller genom riktade finansieringsmöjligheter.

- Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att intensifiera ansträngningarna med att genomföra sina åtaganden på 50 000 personer inom **EU:s nuvarande vidarebosättningsprogram**.
- Betydande framsteg har gjorts i trepartsdiskussionerna med Europaparlamentet och rådet. Nu måste dessa diskussioner avslutas och **förordningen om en unionsram för vidarebosättning bör antas omgående**.

2.3 Samarbete med tredjeländer

Lagliga migrationsvägar är också en viktig del i ett stärkt EU-samarbete med tredjeländer, och bör bidra till en samordnad, övergripande och strukturerad strategi för migration där

¹⁴ Se Europeiska kommissionens studie om genomförbarhet och mervärde av sponsorsystem, som en möjlighet att skapa säkra kanaler för tillträde till EU, däribland vidarebosättning (2018).

synergieffekterna maximeras och nödvändiga incitament och påtryckningsmedel används. Ett gemensamt agerande ger EU en starkare ställning gentemot tredjeländer i fråga om migrationshantering. I enlighet med den partnerskapsram som EU har utvecklat under de senaste åren bör laglig migration integreras fullt ut i EU:s yttre dimension. Ett bättre och skräddarsytt samarbete om laglig migration med de tredjeländer som är ursprungs- och transitländer kommer att bidra till att minska den irreguljära migrationen genom att erbjuda säkra och lagliga alternativ till personer som vill migrera. Det kommer att hjälpa till att överbygga klyftor inom vissa sektorer på medlemsstaternas arbetsmarknader och vara ett incitament för att underlätta samarbete i frågor som förebyggande av irreguljär migration, återtagande och återvändande av irreguljära migranter. Att förbättra de lagliga migrationsvägarna är också ett viktigt komplement till *kommissionens meddelande om en ny allians mellan Afrika och Europa för hållbara investeringar och arbetstillfällen: Nästa steg i vårt partnerskap för investeringar och arbetstillfällen*.¹⁵

På detta område har EU under de senaste åren aktivt främjat laglig migration inom ramen för den yttre migrationspolitiken, som ett komplement till sina bredare externa åtaganden och utvecklingsåtaganden. Detta har i synnerhet – men inte enbart – skett i relationerna med afrikanska länder: först inom ramen för den gemensamma handlingsplanen från Valletta¹⁶ och senare genom att samordna medlemsstaternas framtagning av pilotprojekt tillsammans med utvalda afrikanska länder som rör system för laglig migration i arbets- eller praktisyfte, med finansiellt stöd från EU. Arbetet har dock varit förenat med vissa svårigheter, främst på grund av att medlemsstaterna inte alltid har varit villiga att fullt ut genomföra det överenskomna konceptet och inleda konkreta projekt.

Kopplingen mellan migrations- och rörlighetspolitiken, å ena sidan, och handelspolitiken, å andra sidan, är också viktig, särskilt inom tjänstesektorn där enskilda investerare och tillhandahåller tjänster på den andra partens territorium. Att underlätta dessa personers rörlighet är avgörande för att få till stånd meningsfulla handelsavtal med tredjeländer när det gäller tjänster, baserat på ömsesidighet, där EU i allt högre grad har en konkurrensfördel.

Kommissionen kommer att fortsätta att stärka synergieffekterna mellan dessa politikområden, särskilt när det gäller tjänsteleverantörer, genom att förenkla utfärdandet av viseringar både för kortare och längre vistelse.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna till **fullt engagemang och samarbete** i fråga om att utveckla **pilotprojekt för laglig migration med specifika afrikanska länder**, och med andra tredjeländer i framtiden, så att de första projekten kan sätta igång före årets slut. Kommissionen kommer att fortsätta att stödja medlemsstaterna i detta arbete, genom finansiering och praktisk samordning, som ett viktigt incitament för samarbete om den övergripande migrationshanteringen, även i fråga om återvändande och återtagande.

2.4 Integration

Slutligen kan bättre migrationshantering endast uppnås om EU och dess medlemsstater också ökar insatserna för att integrera tredjelandsmedborgare som vistas lagligt i EU, och involverar offentlig förvaltning och det civila samhället på alla nivåer. I den föreslagna fleråriga budgetramen vill kommissionen öka det finansiella stödet till integrationsåtgärder och stärka deltagandet från olika berörda parter, bland annat ekonomiska och sociala aktörer på alla nivåer.

Ansvar för integration ligger främst hos medlemsstaterna, men i 2016 års handlingsplan för integration har EU tagit med åtgärder för att stödja medlemsstaterna när det gäller att

¹⁵ COM(2018) 643 final.

¹⁶ https://www.consilium.europa.eu/media/21839/action_plan_en.pdf

vidareutveckla och genomföra effektiva åtgärder inom alla relevanta politikområden för att förbättra integrationen¹⁷. EU:s handlingsplan för integration har redan lett till resultat på många fronter. Kommissionen har till exempel inlett konkreta initiativ för att främja integration på arbetsmarknaden, med medverkan från såväl arbetsgivare som ekonomiska partner och arbetsmarknadens parter.

I maj 2017 lanserade kommissionen bland annat initiativet ”Arbetsgivare för integrering” för att främja arbetsgivarnas insatser för integration av tredjelandsmedborgare på arbetsmarknaden¹⁸. Kommissionen har också inrättat ett partnerskap för integration på europeisk nivå tillsammans med arbetsmarknadens parter och ekonomiska partner för ett närmare samarbete och en snabbare och effektivare integration av flyktingar på den europeiska arbetsmarknaden¹⁹. Utökad stöd erbjuds även till lokala och regionala myndigheter, särskilt genom partnerskapet för integration av migranter och flyktingar inom EU-agendan för städer. I detta sammanhang genomfördes initiativet *Urban Academy on integration* med goda resultat för första gången i april i år, för att utbilda lokala aktörer i integrationsaspekter och -strategier på lokal nivå. Slutligen har ytterligare finansiellt stöd nyligen gjorts tillgängligt för att stödja konkreta insatser från medlemsstaterna på detta område. Kommissionen har också lanserat ett verktyg för kompetenskartläggning²⁰ för att stödja medlemsstaterna i deras tidiga profilering av kvalifikationer och kompetens hos personer från tredjeländer, vilket gör det möjligt att identifiera enskilda personers särskilda behov för integration på arbetsmarknaden och gör det lättare att matcha arbetssökande med lediga jobb.

Integration är centralt både för social sammanhållning och ekonomiska resultat, eftersom man genom god integration främjar och respekterar EU:s grundläggande värderingar och undviker att färdigheter och kompetens går till spillo eller underutnyttjas. I detta avseende skulle de offentliga finanserna i flera medlemsstater kunna förbättras om sysselsättningsklyftan mellan tredjelandsmedborgare och EU-medborgare minskar²¹.

Kommissionen uppmanar medlemsstaterna att **fortsätta att investera i integrationspolitik** som riktar sig till alla migranter som vistas lagligt i EU, med ökat, mer målinriktat och mer samordnat **finansiellt EU-stöd** i linje med vad som föreslås i nästa fleråriga budgetram – som måste antas snarast – och med deltagande av alla berörda parter på alla nivåer, däribland ekonomiska och sociala aktörer.

3. DET FORTSATTA ARBETET

Det krävs en övergripande migrationsstrategi för att man ska kunna ersätta irreguljära och osäkra migrationsvägar med lagliga, ordnade och säkra kanaler för dem som behöver skydd, och med attraktiva och effektiva kanaler för dem som behövs på våra arbetsmarknader. EU måste agera snabbt, effektivt och gemensamt för att förverkliga detta. Kommissionen står redo att delta fullt ut i genomförandet av en sådan övergripande strategi.

Kommissionen uppmanar särskilt rådet och medlemsstaterna att agera på tre områden för att förbättra de lagliga migrationsvägarna på kort sikt:

¹⁷ COM(2016) 377 final.

¹⁸ https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/legal-migration/european-dialogue-skills-and-migration/integration-pact_en

¹⁹ https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/e-library/documents/policies/legal-migration/integration/docs/20171220_european_partnership_for_integration_en.pdf

²⁰ <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>

²¹ OECD (2013) International Migration Outlook.

- Enas om en ståndpunkt som leder till ett attraktivt och effektivt EU-blåkortssystem.
- Infria utfästelserna om vidarebosättning för 50 000 personer och enas om unionsramen för vidarebosättning.
- Snabbt utveckla och sätta igång pilotprojekt om laglig migration med länder i Afrika och andra partnerländer som visar engagemang för partnerskap gällande migrationshantering, även i fråga om återtagande av irreguljära migranter.

Kommissionen uppmanar dessutom Europaparlamentet och rådet att anta det reformerade blåkortsdirektivet och unionsramen för vidarebosättning före valen till Europaparlamentet 2019.

På längre sikt måste arbetet också fortsätta med att helt modernisera och anpassa EU:s politik för laglig migration till nuvarande och framtida behov. Kommissionen kommer därför att inleda ett samråd på hög nivå med alla berörda parter, på grundval av den kontroll av lagstiftningens ändamålsenlighet som har utförts.